

επίσημος

επίσημος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἐπίσημος], επίσημος. **1.** που είναι ντυμένος με τα καλά του ρούχα: «πήγε επίσημος να ζητήσει από τον πατέρα της το χέρι της». **2.** που είναι σοβαρός και λιγομίλητος: «γιατί κάθεται έτσι επίσημος και δε μας μιλάς;». **3.** το αρσ. στον πλ. ως ουσ. **οι επίσημοι**, τα πρόσωπα που κατέχουν ανώτατα κρατικά ή δημόσια αξιώματα: «στις εθνικές γιορτές μαζεύονται όλοι οι επίσημοι και παρακολουθούν την παρέλαση». **4.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα επίσημα**, τα καλά ρούχα που διαθέτει κάποιος για σοβαρές περιπτώσεις: «στο χορό θα πρέπει να 'ρθετε όλοι σας με τα επίσημα». Επίρρ. **επίσημα**.

- από επίσημα χείλη, βλ. λ. [χείλι](#).

- η επίσημη αγαπημένη, (για άντρες) βλ. λ. [αγαπημένος](#).

- ο επίσημος αγαπημένος, (για γυναίκες) βλ. λ. [αγαπημένος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας